

DÉLMAGYARORSZÁG

SZEGED, Szerkesztőség: Somogyi ucca 22., 1. em. Telefon: 23-33. - Kiadóhivatal: Kölcseykönyvtár és jegyiroda: Aradi ucca 8. Telefon: 13-06. - Nyomda: Löw Utca 19. Telefon: 13-06. Távirat: és levélcím: Délmagyarország Szeged

Szerda, 1934 január 17.

Ara 12 fillér

X. évfolyam, 12. sz.

ELŐFIZETÉS: Havonta helyben 3.20 Vidéken és Budapesten 3.60, külföldön 6.40 pengő. - Egyes szám ára hétköznap 12, vasár- és ünnepnap 20 fill. Hirdetések felvétele tarifája szerint. Megjelent a hétfő kivételével naponta reggel

A szegedi paprika

Most azután igazán össze kellene fogni ebben a városban mindenkinek, amikor a szegedi paprikát el akarják tiltani a nevével. Gonosz irigykedés lehet csak az ennek a törekvésnek. A közhivatalokat el lehetett helyezni Szegedről s ha a szegedi paprikát is úgy el lehetne innen vezényelni, mint ahogy az államépítészeti hivatalt vezényelték el, még megérnének, hogy a szegedi paprikát egyszerűen áthelyezzék Debrecenbe, vagy Pécsre, esetleg Kálcsára. Mi az nekik? Ha a szegedi egyetemet meg akarták fosztani egy fakultásától, akkor a szegedi mezőgazdaságot is megfoszthatják egy termelési ágtól.

Egész perverznek tűnik fel a gondolat. Hogyan jut valakinek eszébe az a vakmerőség, hogy a szegedi, tehát a Szegeden termelt, Szegeden kikészített paprikát ne lehessen többé szegedinek nevezni? Mi az, hogy »szegedi?«. Azt jelenti, hogy Szegedről való. Hát a szegedi paprika nem Szegedről való? Nem itt termelték? Nem itt készítették ki? Nem szegedi munka, szegedi gond, szegedi verejték, szegedi leleményesség, szegedi szorgalom, szegedi hűség s nem a szegedi munkának szegedi szeretete termelte ki a szegedi paprikát? S most egyszerre azt akarják, hogy a szegedi paprikát ne lehessen szegedinek nevezni, egy világmárkát töröljünk ki az emberiség köztudatából, azért, mert az magyar és azért, mert az szegedi? Dugta volna fejét előbb hideg vizes hordóba az az ötletkigondoló, akinek agyában ez a szörnyű gondolat megfogamzott. Ha Spanyolországból inditanának harcot a szegedi paprika ellen, ha a jugoszláv horgosi paprikakészítők intéznének frontális támadást az európai piacon a szegedi paprika ellen, amivel a versenyt felvenni nem tudják, akkor megértenénk, hogy a magyar áru, a magyar termelvény, a magyar munka magyar eredménye ellen eszükbe jutna ilyen gyilkos gondolat is. De amikor az a törekvés, hogy világmárkává tegyünk a magyar terméket, akkor lehet, szabad arról tárgyalni, hogy a szegedi paprikát foszszák meg attól a névtől, ami világmárka?

A szegedi paprika ma egyik legmeszebbre ható tényezője a szegedi idegenforgalomnak. Szeged város nem mondhat le arról, hogy paprikája ne végezzen számára propagandát a világ minden részében. A debreceni kolbász egész Közép-Európában ismeretes. Akadhat olyan hóbortos gondolat, amelyik a debreceni husiparosokat el akarja tiltani attól, hogy debrecenit készítsenek. A debreceniek nem készíthetnek mást, mint debrecenit, a gyulai hentesek nem készíthetnek mást, csak gyulai kolbászt s a szegediek nem termelhetnek mást, mint szegedi paprikát. A törvény szerint büntetni kell azt a kereskedőt, vagy azt az iparost, aki valótlan hirdetésével szerez magának vevőt. Most pedig arra törekszenek, hogy törvénybe iktassák a hazugságot és törvénnyel tilták el a valóságot. Mert ha szegedi paprikát termelhetnek és kikészíthetnek másutt is a törvény engedelmével, akkor az a törvény, a valótlanágot kodifikálna s ha

törvény tiltaná el a szegedieket attól, hogy paprikájukat szegedi paprika elnevezéssel hozzák forgalomba, akkor a törvény tiltaná el az igazságot.

A város minden felelős tényezőjének át kell érezni ennek a kérdésnek súlyát. Szegedtől el akarnak venni mindent és elvettek már Szegedtől sokat, de a szegedi paprikát, ami Szegeden terem, azt csak nem vehetik el Szegedtől? Éppolyan természetellenes törekvés ez, mintha Szegedtől el akarnák venni azt, amit Szegednek a természet adott. Legközelebb majd arról is hallunk majd, hogy a Tiszát át akarják helyezni Debrecenbe, hiszen a Tisza István egyetem ugyanis már ott van s talán jobban illenék oda a Tisza-folyó is, — legközelebb Pécs majd mozgalmat indít annak érdekében, hogy a Marostorkot helyezze át a Mecsek-aljára, — milyen festői volna a zöld Mecsek alatt a szőke Maros s talán még a Fehértó érdekében is akciót kezdenek a kecskemétiak, hiszen

már — készen van a halastó. Mindez éppen olyan jogos s éppen annyira indokolható kívánság, mint az, hogy a szegedi paprikától tiltsák el a szegedi nevet, vagy hogy a kalocsai paprikát nevezésként ki szegedi paprikává. Kormányfőtanácsossá kinevezhetik azt, akit csak akarnak, de a szegedi paprika címével nem ruházhatnak fel senkit, mert amíg a nyelv ép, a logika nem sántít s a geográfia nem hazudik, addig csak a szegedi paprika lehet szegedi paprika.

A márkázás korszakában így akarnak demarkozni egy magyar világmárkát. Szegedet világhírűvé tette az árvíz és a paprika. S most meg akarják fosztani Szegedet világhírűnek hordozójától. Katasztrófális kára származna ebből Szegednek, a magyar paprikatermelésnek, a paprikakikészítők ezreinek s össze lehet-e ezt mérni azzal a problematikus előnnyel, amit a szegedi név proskribálása ígér egyeseknek?

Szeged társadalma, Szeged hatósága s minden politikai faktora a városnak, ügyeljen most a szegedi paprikára!

Izgalmak a képviselőház folyosóján

Az ellenzék egységes ostromra készül a fővárosi reform ellen, az autonómia védelmében

Gróf Sigray beszéde a karácsonyi szünet utáni első ülésen a revízióról és a sátorajaujfelyi kijelentésekről

(Budapesti tudósítók telefonjelentése.) Háromhetes karácsonyi szünet után izgalommal fűtött légkörben ült össze kedden délután a képviselőház. A fővárosi törvény módosításának terve teljesen felkavarta a politikai életet. A folyosón a képviselők nagy érdeklődéssel és nem is leplezett izgalommal tárgyalták a várható eseményeket.

Az ellenzéki képviselők az autonómia megvédésének érdekében elszánt harcra készülnek.

Rassay Károly

az ügyben a következőket mondotta a Délmagyarország munkatársának:

— Miután a javaslat támadás az autonómia ellen és ez az első közjogi természetű javaslat, amely a kormány gondolkodását, jövő terveit leplezetlenül feltárja, természetes, hogy a javaslat ellen a legnagyobb erővel veszem fel a küzdelmet. Hasonlóan határozott hangu

Friedrich István

nyilatkozata, aki a következőket mondotta:

— Nem lep meg a kormány lépése; el voltam rá készülve akkor, amikor a Marcia zu Tattersal csúfosan megbukott. Ez volt Budapest ostromának első korszaka, ez a javaslat a második.

Peyer Károly

a szociáldemokrata párt nevében jelentette ki:

— A javaslat ellen a legélesebb harcot veszi fel a párt annál is inkább, mert kétségtelen, hogyha a kormány e törekvése a fővárosban sikerrel jár, akkor a vidéket sem fogják megkímélni.

Az ellenzék részéről tanácskozások folynak, amelyek eredményeként előreláthatóan a fővárosi törvény módosítás ellen

az egész vonalon, a szélsőbaltól a jobbközépig alkalmi szövetségbe lép.

A folyosó élénkségével szemben csendes volt az ülésterem. A padsorok csak a napirendi vita után népesedtek be. Érdekes felszólalás volt

gróf Sigray Antalé,

aki a revízió kérdésével kapcsolatban arra utalt, hogy a magyar revízió kérdését el kell választani a német revíziótól, mert Hitler lemondhat a danzigi korridorról, mi azonban semmiről sem mondunk le.

Sigray ezután felkérte a miniszterelnököt, nyilatkozzék arról, kire vonatkozott az a Sátorajaujhelyen tett kijelentése, hogy „a hülyék korszaka ebben az országban lejárt“.

— Nevezze meg a hülyéket, — fejezte be felszólalását Sigray, akinek az egységspárt nevében Sztranyavszky Sándor válaszolt az ellenzék közbeküldésének záporában.

A szerdai ülés valószínűleg a késő éjszakai órákig húzódik el, mert 29 interpelláció van bejegyezve.

A keddi ülésről

tudósításunk a következő:

Az ülés elején az elnök megemlékezett Kun a P. András elhunytáról, majd bemutatta Bárczai János és Heckenberger Konrád új képviselők megbízó levelét, valamint Papp Szabó Károly levelét, amelyben lemond képviselői megbízásáról.

A Ház ezután vita nélkül elfogadta az önkormányzatok háztartásának ellenőrzésére szolgáló rendelkezésekről szóló javaslatot.

A zugirásatról szóló törvényjavaslatot tárgyalták ezután. Kelemen Kornél hangsúlyozta, közérdek az, hogy mint az állami élet minden területén, az ügyvédi karban is csak olyanok működjenek, akik kellő képességekkel és képesítéssel rendelkeznek.

Ellenkező álláspontot foglalt el felszólalásában Gál Jenő, aki szerint a javaslat nem hogy az ügyvédség érdekeit szolgálja, hanem egyesesen ellenük hoz intézkedést. A miniszter olyan viszonyokat teremt a javaslattal, amely tápot ad a zugirászat elterjesztésére. Nem helyesli a községi jegyzők magánmunkálatti lehetőségeit. Zugirász szerinte az, aki olyan jogi